Пам'ятайте про Україну!



СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII Ч. 151. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 13-го СЕРПНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 13, 1981 No. 151. VOL. LXXXVIII

Засуджено п'ятьох п'ятидесятників в Україні

Москва, СССР. — В дні 3-го серпня ц.р. агентства Юнайтед Пресс Інтернейшенел повідомило, що 17-го липня ц. р. совєтський суд в Україні (не подано місцевости) засудив п'ятьох п'ятидесятників на кару тюрми і примусові роботи на засланні після відбуття тюремного строку.

Засуджені на п'ять років в'язниці і п'ять років заслання були Іван Хабура, Павло Павлюк, Семен Ткаченко і Леонід Литвиненко.

П'ятий підсудний Арнольд Тамаренко був засуджений на на три роки в'язниці і три роки заслання.

Всіх їх засуджено за „наклепи" на совєтську державу.

Ред. М.Дольницький відвідав УНС і В-во „Свобода"



У четвер, 6-го серпня, до Української Будівлі УНСоюзу загостив редактор „Америки" і „Шляху" Мстислав Дольницький в товаристві дружини і мгр Івана Скочиляса, відомого громадського діяча і співробітника „Шляху". Ред. Дольницький, їдучи до Ню Йорку, скористав з ранішого запрошення редакції „Свободи" відвідати нові приміщення видавництва. Гості відбули короткі розмови з членами Екзекутиви УНСоюзу і з редакторами його органів. На фото вгорі (перший ряд, зліва): ред. М.Дольницький, його дружина Тамара, У.Дячук, мгр І.Скочиляс; у другому ряді (зліва): ред. З.Снилик, В.Сохан і В.Оріховський.

У неділю відбудеться Союзовий День у Філядельфії

Філядельфія, Па. — Заходами Окружного Комітету філядельфійської Округи відділів Українського Народного Союзу тут у неділю, 16-го серпня ц.р. на посілості Спортового Осередку „Тризуб" при дорогах Кавнті Лайн і Ловер Стейт ровд у Горшам, Па., відбудеться Союзовий День. У програмі: виступ танцюристів з Українського клюбу у Френквилл, Па., вшанування союзових піонерів, забава при звуках оркестри „Кавалери", різні несподіванки для дітей і молоді.

Організатори запрошують до участи українське громадянство, зокрема членів УНСоюзу з родинами не тільки філядельфійської метрополії, але також сусідніх стейтів, зокрема Ню Джерзі, Мериленду, Ню Йорку та інших.

Республіканці атакують Е. Кеннеді

Бостон, Масс. — Після декількох виступів сенатора Едварда Кеннеді, демократа з Массачусетс, проти програм Адміністрації президента Роналда Реґена, республіканці, як виглядає з різних коментарів в американській пресі, взяли його на приціл і, у виборах в 1982 року, мабуть ставитимуть проти нього свого добре підготованого кандидата.

Голова Крайового комітету Республіканської партії Ричард Ричардс заявив, що республіканці готові поставити виклик сенаторові Е. Кеннеді таки на його виборчій території. На думку Ричардса стейт Массачусетс вже повністю дозрів", щоби замість Кенеді поставити до Сенату республіканця. „Ані Кенеді, ані спікер Палати Репрезентантів Томас О'Ніл (також з Массачусетс) досі не визнали, що їх традиційно ліберальний стейт „правіє", - з підкресленням заявив Ричардс — і в 1982 році їх очікує неприємне пробудження".

Не зважаючи на сильну критику політики сенатора Кеннеді, Ричардс висловив признання сенаторові за його вітальну активність у політиці і висловив надію, що він до 1982 року позбудеться своїх дотеперішніх ліберальних ідей і йтиме до виборів більш „незалежно".

Про спікера Палати Репрезентатів Ричардс сказав, що О'Ніл людина, яка свою довгу політичну кар'єру побудувала на „міті", що буцім то Демократична партія заступає інтереси бідного прошарку населення ЗСА і боронить соціяльні програми, тоді, коли республіканці хочуть ці програми знищити.

Республіканці думають, що серія неуспіхів демократів в Конгресі під керівництвом О'Ніла допоможе республіканцям здобути більшість в Палаті Репрезентантів у чергових виборах. Політичні спостерігачі думають, що така можливість існує, якщо будуть ефективно діяти економічні програми президента Роналда Реґена.

КАНАДСЬКІ КОНТРОЛЕРИ ПОНОВИЛИ ПРАЦЮ В ҐАНДЕРІ

Ґандер, Нюфавндленд. — Після відмови нічної зміни з вівтірка на середу працювати при конторі летунського руху на лініях ЗСА — Европа, в цілому летунському русі між тими двома континентами наступило велике замішання й тільки незначна кількість літаків могла відлетіти й то з спізненням. Чергова зміна контролерів поновила контролю й повне інформування літаків в обидвох напрямах.

Відмова контролерів летунського руху в Ґандері потягнула за собою не лише фактичне припинення руху між обидвома континентами, канадський уряд після відмови контролерів припинив лети літаків з Канади до Европи і з Европи до Канади, але також намагання частини контролерів на інших найважливіших контрольних летовищах прилучитися до бойкоту літаків до і з ЗСА. Контролери на Азорських островах, які контролюють і ведуть літаки на південних летунських лініях були готові прилучитися до бойкоту.

Рішення контролерів на летовищі в Ґандері припинити свій нелегальний бойкот викликав подібні заходи на інших летовищах і в інших країнах. Першими в цьому напряму біли летовища в Новій Зеляндії, які припинили бойкот, а на інших летовищах ситуація розвивається в тому ж напрямі.

Не зважаючи на це, з летунських компаній повідомляють, що навіть якщо не наступлять нові комплікації і припинення праці контролерів, поворот до нормального стану забере декілька днів. Уряд президента Реґена і сам Президент особисто висловилися категорично проти всіляких уступок страйкуючим нелегально контролерам. Реорганізація цілої системи контролі й набір та вишкіл нових контролерів продовжуються.

Внутрішній летунський рух на терені ЗСА також зазнав поважних перебоїв і скорочень. Зв'язане це з недостатньою кількістю контролерів на летовищах, змінами в розкладі летів та скороченні числа літаків.

У світі

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ послідовно підготовляється до того, щоб своєю збройною перевагою змусити вільний світ до уступок, на які той не хотів піти. Коли ж тепер Вашінґтон рішив створити противагу до совєтського збройного засилля й таким чином виелемінувати небезпеку заскочення із совєтського боку. Москва з ненавистю накидається на ЗСА та на її провідних людей. Офіційний щоденник совєтського уряду „Известия" напали на ЗСА, закидаючи їм „небезпечну гру з вогнем" і інші того роду „гріхи". Намагання Заходу забезпечетися перед совєтськими аґресивними плянами виводить Москву з рівноваги і вона пробує застрашувати західньоевропейські держави й інших американських союзників, думаючи в той спосіб припинити зміцнення західнього світу. Совєтська преса на чолі з „Правдою" і „Известиями" намагається використати важку міжнародну ситуацію, створену Москвою і її аґресивними акціями в світі, щоб вплинути на европейців й інші державні уряди. Очевидно, що ані словом ті всі пропаґандивні органи не згадують про масивне озброєння СССР, що власне викликало потребу охорони перед ним.

ПРЕЗИДЕНТ ЄГИПТУ Анвар ель - Садат сказав, а речник американського державного департаменту Алан Ромберґ, потвердив, що ЗСА позичали Єгиптові на короткий час охоронно-розвідочного літака АВАКС, чотири з яких є на патрульній службі в Савдівській Арабії. Літак цей був потрібний у часі останньої летунської подорожі Садата до Судану. В безлюдних просторах між Єгиптом і Суданом є завжди небезпека летунського нападу лібійських літаків і тому уряд Єгипту попросив випозичити той спеціяльний американський літак з обслугою. Будучи останньо в ЗСА, президент Садат гаряче підтримував продаж п'яти таких літаків Савдівській Арабії та попередив, що Єгипет також закупить деяку кількість дешевішої продукції подібних машин.

З ВАТИКАНУ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, що під час захворіння протоігумен Єзуїтів Педро Аррупе, його функції виконував о. Вінсен О,Кіф. П. Аррупе є еспанцем з походження, а О,Кіф є американцем. Орден Єзуїтів належить до найбільших і найсильніших в лоні Католицької Церкви і його голова має велику вагу в Ватикані. Його не лише притягають до вирішування важливіших справ, але й представники цього ордену займають різні керівні місця у системі Ватикану.

В Америці

ПІВНІЧНО — ЗАХІДНЯ ЧАСТИНА З'єднаних Стейтів Америки, зокрема стейти Вашінґтон і Ореґон охоплені хвилею великої гарячі, яка у деяких місцях переходить 105-108 ступенів за Фаренгайтом. Температура в Ореґоні не спадає вже на протязі п'ятьох днів, натомність дещо ущухла температура у стейті Вашінґтон і понизилась з первісних 105 до 99 ступенів. Населення шукає полегші від спеки на побрежжі моря, або в штучно охолоджених домах. Не зважаючи на те, у двох стейтах були вже смерні випадки від гарячки. Страждають переважно хворі і старші особи й ті, які не мають холоджених приміщень.

НА ПРЕВЕЛИКЕ ЗДИВУВАННЯ усіх без вийнятку економістів, безробіття у З'єднаних Стейтах Америки в місяці червні і липні понизилось до сім відсотків, хоч раніше усі передбачали, що воно збільшиться принаймні до вісім, або навіть дев'ять відсотків з огляду на літні місяці і припинення робіт в багатьох підприємствах. В квітні і травні безробіття становило 7,6 відсотка. Навіть в автомобільній індустрії, яка, як відомо, переживає кризу, безробіття не зросло, а в деяких підприємствах навіть помічається легка тенденція зросту заанґажування робітників до праці, тих, які були раніше звільнені. Голова ради економічних дорадників президента Роналда Реґена, М. Віденбавм, заявив, що пониження відсотка безробіття є доброю познакою.

СКОРА ПОГОДЖЕНІСТЬ президента Роналда Реґена з децизією державного секретаря Александра Гейґа щодо звільнення з посади амбасадора ЗСА до Савдійської Арабії Роберта Нюмена, — кажуть політичні спостерігачі — вказує на те, що Президент солідаризується з рішенням Гейґа і його ранішою поставою щодо першого голосу в Державному департаменті і нагляду над дипломатичними кадрами.

Іран випускає французів

Париж, Франція. — На летовище під Парижем прибув перший транспорт французьких гормадян Ірану, яких тут очікувала офіційна делеґація. Французькі урядові чинники побоювалися, що французьких громадян стріне те саме в Теґрані, що сталося групі американських дипломатів і працівників амбасади, яких іранська ісламська влада в'язнила протизаконно 444 дні.

Після прибуття колишнього президента Ірану Абольгассана Бані-Садра у схопленому військовими летунами іранському літаку до Франції, іранські урядові елементи почали таку саму кампанію, яку передтим вели проти ЗСА. Демонстрації підбехтаних урядом і ісламськими фанатиками вуличних мас під французькою амбасадою стали щоденним явищем. Коли ж французький уряд відкликав до Парижу на консультацію свого амбасадора в Теґрані Ґі Ґеорґі, а французьким громадянам запропонував покинути Іран з огляду на особисту небезпеку для них в Ірані, іранський уряд відіслав французькі літаки, які прибули до Ірану щоб забрати французів, а готових до відлету на чолі з амбасадором Ґеорґі затримав на летовищі під претекстом, чи вони на залишають за собою довгів.

За кулісами почалася жива дипломатична акція, щоб не допустити до черговї драми. Відлет з Теґрану і прибуття до Парижу першого літака з французами вказує, що проблему розв'язано дипломатичними заходами, що свідчить, що ісламські керівники навчилися з важкої для них американської лекції з притриманими американцями. Другий літак з французами, між якими буде амбасадор Ґеорґі, члени амбасади й решта французів, які хочуть покинути Іран, мав відлетіти наступного дня. Таким чином напружена ситуація минає, але ірансько-французький конфлікт триває. В центрі його — колишній президент Бані-Садр, який перебуває у Франції і, не зважаючи на заборону французького уряду, веде деяку політичну діяльність спрямовану проти теперішнього іранського режиму.

ЗСА ВЖЕ ПРОДУКУЮТЬ НЕВТРОННУ ЗБРОЮ

Вашінґтон. — Секретар оборони ЗСА Каспар Вайнберґер повідомив на пресовій конференції в Пентаґоні в понеділок, 1-го серпня, що ЗСА вже продукують невтронну зброю й будуть вкоротці готові її помістити в різних пунктах світу у випадку потреби. В обличчі неоправданих нічим совєтських зброєнь і небезпеки, що тією збройною силою Москва буде намагатися вимушувати уступки від інших країн, ЗСА творять силову противагу, щоб до такого шантажу не допустити.

Започаткування американської продукції невтронної зброї є типовою реакцією на факти, створені другою стороною. ЗСА вже давно були технологічно готові продукувати таку зброю, але стримувалися з тим, щоб не давати поштовху до дальших зброєнь. Вміжчасі американські чинники намагалися політичними й дийпломатичними шляхами вплинути на Москву, щоб вона не зброїлася в такий загрозливий спосіб. Коли ж ті заходи не дали ніяких наслідків, ЗСА мусіли приступити до продукції тієї зброї. Таким чином велика совєтська збройна перевага, яку СССР здобув в останніх роках буде у великій мірі зневтралізована.

Світ, а зокрема західньоевропейські держави загрожені в першу чергу совєтською збройною потугою, повністю розуміють конечність створити противагу до совєтського збройного засилля, бо без тієї противаги постане небезпека, що Москва спробує використати свої переваги й таким чином може дійти до дуже небезпечної ситуації. Після заяви канцлера Західньої Німеччини Ґельмута Шмідта, що продукція американцями невтронних бомб є американською справою, виступив заступник голови Соціял-демократичної партії Німеччини Ганс - Юрґен Вішневскі, який тільки підкреслив факт, що ЗСА не консультувалися зі своїми союзниками у цій справі. Зате французи виразно з'ясували передмови, які викликали конечність продукції тих нових бомб. Міністер оборони Франції Шар Ерню заявив, що потреба створити противагу до совєтських зброєнь була зовсім очевидна, але це не може пересуджувати питання відповіді на совєтські ракети типу СС - 20 в Европі, а міністер закордонних справ Франції Кльод Чейсон підкреслив, що ЗСА зробили те, що всі інші мали на думці.

Французьку публічну опінію віддзеркалив найкраще передовий паризький щоденник „Лє Монд", який у своїй редакційній статті висловився: „А хто є тим, що сконцентрував великий арсенал ракет, які зі свого боку західні союзники почнуть доставляти щойно 1983 року? Хто вислав танки до Афганістану, загрожуючи ними енерґетичні засоби Заходу".

Велика частина преси західнього світу підкреслює позитивно факт, що Захід прозрів пляни Москви при помочі збройної переваги змушувати до політичних консецій вільні країни і на час робить протизаходи, щоб до того не допустити.

В ПОЛЬЩІ ВІДНОВЛЕНО ПЕРЕГОВОРИ

Варшава, Польща. — В понеділок і у вівторок, 10 і 11-го серпня у Ґданьську відбулись наради Крайового комітету вільної профспілки „Солідарносьць" на які, несподівано для всіх, прибула також урядова делеґація на чолі з міністром для справ торгівлі і профспілок Станіславом Цьосеком.

Ще напередодні цих нарад профспілка видала заклик до відділів, щоб вони здержались з протестами і демонстраціями і дали можливість Крайовому комітету обміркувати усі справи в атмосфері спокою. Очевидно, деякі відділи, зокрема в Кросні й інших менших місцевостях, не послухалися зарядження профспілки і влаштували у своїх містах і містечках демонстрації з домаганням, щоб уряд якнайскорше розв'язав економічну кризу, а зокрема недостачу харчевих про-

(Закінчення на стор. 3)

Добрянський, Гриньків і Стрілець чарували гостей Союзівки

ПОЧИНАЄТЬСЯ ФЕСТИВАЛЬ МОЛОДІ

Союзівка. — Виповнена відпочиваючими по вінця охолоджена заля „Веселки" оваційно в суботу, 8-го серпня, вітала виступи артистів - солістів Добрянського, піяніста - віртуоза і акомпаньятора Тому Гринькова і Скрипаля - віртуоза Галину Стрілець.

Г. Стрілець, молода талановита скрипалька, відіграла скрипкову сонату Віктора Косенка і скрипкове „облігато"; Андрій Добрянський виконав пісні Барвінського на слова Франка, і Стеценка на слова Олеся, та неперевершені коронні арії для баритона — арію Остапа з Лисенкового „Тараса Бульби" і арію гетьмана Богдана з Данькевичевого „Богдана Хмельницького". Обом — співакові і скрипальці - грав бездоганно Т. Гриньків, супровід фортепіяновий якого завжди досконалий. Вела програму постійна конферансьє оселі УНС - Аня Дидик, яка також виконала, разом з Мартою Кордубою і Іваном Флисом молодшим, веселий скетч на союзові теми.

Після успішного концерту відбулася тут забава, до якої, як і попереднього вечора у п'ятницю, грала оркестра „Чари" з Піскатевей, Н. Дж., під керівництвом Володимира Сизоненка. Це був перший виступ цієї оркестри на Союзівці.

В неділю, 9-го серпня, після Служби Божої в українській католицькій церкві св. Трійці відбулося відкриття виставки малярських праць мистця Темістокля Вирсти з Парижу, Франція, на яке прибуло дуже багато відвідувачів. Мистець експонував свої праці у великій залі „Веселки".

Наступний кінець тижня заповідається ще більш принадно, бо тут розпочинається молодечий фестиваль — „Свято Молоді", який триватиме два тижні.

В той саме час проходитимуть тут курси українського мистецтва, на яких викладатимуть відомі українські особистості з відповідних ділянок народного, фільмового мистецтва і образотворчого. Серед них такі доповідачі, як мистець Яків Ґніздовський, теоретик мистецтва з молодшої ґенерації проф. д-р Ярослав Лешко та фільмовий процудент Галя Кучмій, фільм якої „Найсильніший у світі чоловік" про українського піонера в Канаді дістав першу нагороду.

Розпочинається фестиваль молоді в неділю, 16-го серпня, о 3-ій годині по полудні, а напередодні в суботу увечорі співатиме Оксана Тромса при фортепіяновому супроводі Уляни Пінковської. Опісля до забави гратиме оркестра „Темпо". В неділю, 16-го серпня, також розпочинається однотижнева виставка шести молодих мистців: Вікторії Варварів, Анни Пащак — Денисик (вона читатиме лекції з мистецького вишиття і текстильних виробів на Курсах мистецтва), Олега Денисика, Христини Чури, Лариси Мартинюк і Мотрі Тимків.



Під час виступу на Союзівці (справа): Андрій Добрянський, Галя Стрілець і Тома Гриньків

Ю.Савчак і З.Снилик вийшли переможцями у подвійних грах

Союзівка. — Пара Юрій Савчак і Зенон Снилик втретє закріпила за собою примат у подвійних іграх в групі чоловіків, здобуваючи перше місце у тенісовому турнірі, який відбувся тут в суботу і неділю, 8 і 9-го серпня ц.р., на кортах Союзівки.

Турнір, що його влаштував Карпатський Лещетарський Клюб (КЛК) за нагороди Союзівки, пройшов з успіхом, не зважаючи на спізнення відкриття в суботу з уваги на дощ, що зумовило пристосування системи т. зв. про-сетів у перших рундах. У турнірі взяло участь 18 пар, в тому числі — 9 чоловічих, 5 мішаних і 4 юнаків.

У фінальній грі в групі чоловіків пара Савчак—Снилик перемогла пару Юрій Вальчук — Адріян Кутко вислідом 6-1, 6-3. У півфіналах Савчак—Снилик елімінували Юрія Петрикевича—Юрія Витановича вислідом 7-6, 6-4, а Вальчук — Кутко — братів Дениса і Корнила Чорніїв вислідом 6-4, 2-6, 6-4. У групі переможених, тобто пар з одною програною, переможцями вийшли Роман Ракочий, ст., і Олександер Олинець, елімінуючи у фіналі пару Олександер Попович—Роман Кизик вислідом 6-0, 6-3. Минулорічний партнер О.Олинця, Роман Ракочий, мол. не міг взяти участи в турнірі

(Продовження на стор. 4-ій)



Фіналісти у групі чоловіків і гості під час роздачі нагород на кортах Союзівки.



Фіналісти у групі юнаків (зліва): Роман Цікало, Роман Кручовий, Орест і Юрій Цікало. Нагороди вручили їм Аня Дидик (зліва) і Елеонор Бровн.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00, UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Безсилля імперії

Тисячі статтей і коментарів появилися уже у міжнародній пресі й радіо та телевізії на тему подій у Польщі. І далі появляються і будуть появлятися, як невичерпне джерело міркувань, — як рідке у всесвітній історії явище.

З-посеред прерізних аспектів, з яких можна розглядати події в Польщі, найширшим, мабуть, аспектом буде ствердження, що ці події доказали правдивість істини: несподіванка є реальним чинником у політиці. Польський журнал „Культура" у Парижі, маючи безперервний тісний зв'язок з видатними діячами в Польщі давно заповідав, що треба сподіватися заворушень у Польщі на економічному тлі. Але ані „Культура", ані ніхто у світі не міг передбачити, що постане могутній рух за демократизацію режиму саме від робітничої кляси і що той рух охопить також ряд формальних і фактичних членів комуністичної партії. Ніхто не міг передбачити, що провід комуністичної партії Польщі опиниться у ситуації, в якій буде примушений іти на щораз дальші поступки „бунтарям" і що конгрес цієї партії прийме вперше від жовтневої революції в Москві 1917 року постанову, щоб вибір членів нового Політбюра переводити тайним голосуванням та що з того Політбюра „вичистять" усіх комуністичних фанатиків, а виберуть таких, які продовжуватимуть лінію центральної робітничої спілки „Солідарносьць", робітничої спілки, яка виборола собі незалежність від панівної компартії і об'єднує понад мільйон працюючих людей.

Ясно, що від самого початку, як тільки проявився той бунтарський дух у портових містах над Балтикою, Москва намагалася здавити його, роблячи натиск на підлеглих собі польських преторіянів у Варшаві. Той натиск роблено за зразком, як його стосовано супроти колишніх бунтарів на Мадярщині і в Східній Німеччині і Чехо-Словаччині. Але мадярську революцію в 1956 році здавлено танками і її лідера, вірного комуніста Імре Надя підступом заманили до совєтської військової квартири під Будапештом, арештували, вивезли і розстріляли. І з Чехо-Словаччиною розправились подібно, бо Александра Дубчека, який хотів надати чеському комунізмові „людське обличчя", скинули, зайнявши військом Чехо-Словаччину у 1968 році. Самого Дубчека пощадили, запроторивши тільки на маленьку посаду у Словаччині, але всі реформи, що йшли по демократичній лінії, скасовано. Але ж у Польщі демократизація компартії пішла куди дальше. Названу централю робітничих спілок, яка негайно охопила понад мільйон членів, офіційно зареєстрували. Так само залеґалізували незалежну від партії робітничу спілку селян. Допущено їх до державної радіостанції. Дозволено на нецензуровану робітничу пресу. Скасовано строгий партійний нагляд над церковно-релігійним видавництвом. І допущено, як уже згадано, до тайного голосування на партійному конґресі — найважніша познака демократії.

І не допомогли ніякі погрози, не допомогли всі засоби військово-політичного шантажу, що його застосували кремлівські володарі супроти своїх підлеглих у Варшаві. Провідники польської опозиції одверто заявили, що вони не лякаються інвазії совєтського війська до Польщі. І кремлівські володарі обмежилися до погроз, до військових „маневрів" і насправді скапітулювали, прийшовши до переконання, що здавлення силою опозиційного руху в Польщі коштувало б задорого: це могло б не тільки спричинити третю світову війну, але могли б дати „ланцюгову реакцію" в інших сателітних країнах та довести до бунту в окупаційній армії у Польщі і до заламання режиму у Москві.

Це безсилля совєтської імперії, яка має найбільшу збройну потугу у світі, але не всилі користуватися нею для реалізації „доктрини Брежнєва" („право" СССР „допомагати" до збереження загроженої комуністичної системи в будь-котрій „соціялістичній" країні), ця теперішня безсильність СССР може стати початком кінця імперії. Окупацію Афганістану називають уже „другим совєтським В'єтнамом", — Комуністичний Китай стає буквально з кожним днем сильнішим, — і з кожним днем зростає мілітарна потуга Америки та її роля у всьому міжнародному світі, особливо там, де проявлявся натиск совєтського імперіялізму. І коли навіть у Франції президентом став соціяліст та в Західній Німеччині є соціялістичний канцлер, то вільний світ щораз свідоміший загрози від совєтського імперіялізму. Але безсилля Кремля супроти Польщі повчає теж, що совєтська імперія стоїть на глиняних ногах.

Ярослав Гайвас

ПЕРЕД ВИРІШНИМИ ЗАВДАННЯМИ

III

Господарські потреби сучасної Польщі такі великі й невідкладні, що до їхньої полагоди мусить приступити уряд негайно, а цілий народ мусить йому допомогти; без цього Польща зазнає важких невдач і може дійти до стану повної господарської розрухи. 35 мільйонів мешканців Польщі треба накормити, дати їм дах над головою, задоволити їхні мінімальні життєві потреби.

Господарський розлад

Сучасний стан польської господарки—це один суцільний розлад. Прямо важко зрозуміти, як до цього дійшло. Насамперед важко зрозуміти тих европейських і американських капіталістів, які кидали гроші в бездонний подолок Едварда Ґерека, не знаючи й не контролюючи, що він і його колеґи з тими більйонами роблять. Поляки мають традицію „радісної творчости", як це вони назвали розбазарювання народних фондів і вартостей в останній період перед Другою світовою війною. Одначе це не могло б у найменшій мірі рівнятися із тією господаркою, наслідком якої безслідно зникнули 20 більйонів долярів. Цікаве, що дотепер немає навіть якогось хоч би загальникового зіставлення, де ті гроші пішли. За 20 більйонів долярів у ЗСА можна набудувати фабричних комплексів і хмародерів, а де вони ділися в Польщі? Будували вілли, їздили за кордон, крали, але стільки грошей?

Довгі роки забере Польщі сплачувати той борг, але сплатити треба. Мабуть назавжди ті більйони залишаться з одного боку як ілюстрація, а з — другого як мементо, якими безглуздими можуть бути „капітани капіталу", ті взірці холодного розрахунку й раціональної калькуляції. Для Польщі ці більйони — це величезний тягар. Але з другого боку це також мотуз, яким з Польщею і з її долею зв'язані міжнародні капітали. Тепер їхні власники дбають і дбатимуть не менше від поляків про успіхи польської господарки, щоб за всяку ціну врятувати свої гроші.

Головний Статистичний Уряд Польщі останньо опублікував господарське зіставлення за перше півріччя 1981 року, а для порівняння цифри за той самий період попереднього року. Цифри ці показують жалюгідний стан, який ще далі гіршає.

Вартість ключової позиції у сплаті боргів, тобто експорту за кордон впала на 17 відсотків, а вартість імпорту впала на сім відсотків. Це, очевидно, ще далі збільшило обтяження платничого балансу зі закордоном. Інвестиційні вклади впали на 23 відсотки, що відбулося на спаді активности в цілому ряді господарських галузей. Морський транспорт упав на 22,6 відсотка. Фабрики під державним зарядом — у Польщі називають їх „усуспільнені", щоб прикрити факт державної контролі і заряду — продали товарів на 12,5 відсотка менше, а достава м'яса, курятини і м'ясних перерібок були на таку саму цифру нижчі.

Цих декілька цифер вказує на загальний спад господарської активности. Тим більше, що на кожнім іншім відтинку було подібно. Навіть впали цифри соціяльної й культурної активности. В школах усіх щаблів вчилося на 1,4 відсотка менше студентів, початкові школи скінчили 3,5 відсотка менше дітей. Впало число виданих книжок, бо щораз більше відчутний брак паперу, періодики залишилися ті самі, але більшість із них зменшила тираж.

Зате збільшилися, зросли видатки. Піднесені заробітні платні спричинили піднесення фонду платень на 24 відсотки. При цьому впала продуктивність працюючих, але значно зросла цифра „перестоїв" — так називається час у Польщі, коли робітник стоїть без праці на місці, де він затруднений, бо немає сирівців, чи інших потрібних для праці елементів, але все одно за такий „перестояний" час закон вимагає платити нормальну заробітну платню, що, очевидно, піднесло кошти продукції. Зросли видатки на соціяльні услуги, пенсії тощо. Так само на 20 відсотків зріс емеритальний виплатний фонд, бо значно піднеслася цифра тих, що пішли на пенсію.

Вихід є, але —

Тому зовсім не диво, що поляки в краю і закордоном ставляють запит, чи є можливий вихід з такої ситуації. На це відповідь — позитивна. Вихід є, але це вимагатиме з одного боку колосальних зусиль, а з — другого раціональної господарки і спільної постави всіх елементів польського суспільства та урядових і політичних чинників. Іншими словами — це вимагає солідарности згори донизу, солідарности уряду з народом, а не навпаки. Бо народ постав, народ добився змін, народ через свої поодинокі складові частини перебрав ініціятиву і в ньому є джерело енергії. Він може піднятися великих жертв, але рішення йти на них мусить вийти від цього.

Ця метода особливо важка, якщо взагалі за даних умов можлива. Польський нарід самий про свою долю не рішає, бо в тіні стоїть Москва. І годі припускати, що вона погодиться на таку безпосередню демократію. Безпосередня демократія — це мрія майже всіх революцій, які, одначе, дуже швидко про неї забувають. Переводження її послідовно в Польщі було б дефінітивним запереченням монопартійної диктатури, самих основ совєтсь-

(Закінчення на стор. 4)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРАВДА ПРО ПОХОРОН МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО

У щоденнику „Свобода", ч. 126, з 9-го липня ц. р. Володимир Барагура у статті „Львівський Собор 1946 — Невдалий акт ліквідації УКЦ", пише між іншим і таке: ...„Дозволивши похоронити Митрополита Андрея з найбільшими почестями й парадами, в яких взяли участь найвищі цивільні і духовні московські достойники...", а в іншому уступі написано: „В склад цієї (ініціятивної, заввага моя) групи ввійшли: о. д-р Гаврил Костельник, парох церкви Преображення у Львові, о. Антоній Пельвецький, парох Нижанкович і генеральний вікарій перемиської єпархії і о. д-р Михаїл Мельник, парох Копичинецъ гусятинського деканату, представник станиславівської єпархії."

Треба з притиском підкреслити, що інформація про те, що у похоронах Митрополита Андрея Шептицького взяли участь найвищі цивільні і духовні московські достойники є повністю неправдива. Джерелом правдивої інформації про смерть і похорони нашого Митрополита Андрея Шептицького є: „Артикули для започаткування процесу беатифікації і канонізації Слуги Божого Андрея Шептицького", видані накладом постулятури Митрополита Андрея, Рим, 1958, з підписом тодішнього постулятора о. Михайла Гринчишина, ЧНІ. На сторінках 63-66 там написано: „Тіло Митрополита Андрея зараз по смерті убрано в архиєрейські ризи й поставлено до прилюдних відвідин вірних в каплиці митрополичої палати, куди почали приходити маси різного роду людей. Всі цілували руку Митрополита і плакали. Дня 2 листопада, о год. 5 пополудні процесійно перенесено домовину до катедри, що є напроти митрополичої палати. Тіло було дослівно накрите карточками з різними проханнями про ласки.

Похорон був величавий. Домовину несли священики вулицями Львова. В тому поході, що був довгий майже на один кілометер, взяло участь 150 священиків у ризах, 70 питомців Богословської Академії і 130 семінаристів і непроглядні маси народу. Перед домовиною йшли єпископи в митрах на голові: Преосв. Николай Чарнецький, Преосв. Никита Будка, Преосв. Йосафат Коциловський, єпископ перемиський і його помічник Преосв. Григорій Лакота і коадьютор Митрополита Преосв. Йосиф Сліпий. За домовиною йшов брат Митрополита Климентій і Отці Василіяни. Похорон зачався в неділю 5-го

(Закінчення на стор. 4)

А ДЕ КАРПАТОРУСИНИ Й УКРАЇНСЬКІ ПРОТЕСТАНТИ?

Одною із найприємніших новин у нашому громадському, релігійному і політичному житті в діяспорі під сучасну пору була вістка про взаємні відвідини наших владик: Митрополита Мстислава Скрипника та Митрополита Стефана Сулика.

Опісля пресовий комунікат про постанову представників Української Православної й Української Католицької Церков спільно відзначувати 1000-річчя хрищення Руси-України ще більше нас врадував.

Однак важко назвати це нашим найбільшим досягненням, бо між іменами наших достойних Владик бракує покищо імени — Стефана Коціска — Митрополита Карпаторуської Митрополії, та представників, українських протестантських громад.

У 988 році не було фактично хрищення усіх наших предків, богато бо з них були вже християнами перед 988 роком і вони приймали те християнство різними шляхами. В 988 році Русь-Україна через символічне хрищення людей в ріці Дніпрі стала офіційно християнською державою. Підкарпатська Русь, населення якої приймало християнство в першу чергу, завдяки місійній праці Кирила і Методія, мало теж наплив християн з Київської Руси, частиною якої наші карпаторусини себе сьогодні уважають. Тому теж 1000-річчя хрищення Руси-України є і їх ювілеєм, бо вони були і є нащадками Київської Руси-України.

Так само й українські протестанти виводять свій початок християнства від згаданого хрищення Руси-України.

На мою думку, у заяві, поміщеній у „Свободі", 18-го липня ц. р., крім перелічених Владик наших обох Церков, повинні б бути влучені й імена представників Карпаторуської Митрополії та наших протестантських церков. Тоді дійсно зможемо почуватися нащадками княгині Ольги і Володимира Великого.

Іван Я. Хамуляк

Ірвінгтон, Н. Дж.

ДРУГИЙ БІК МЕДАЛІ

(В. Д.) Гельсінкська конференція та постання правозахисних груп у Москві, Україні, Литві, Вірменії і Грузії та їхня оборона західнім суспільством — дало причину совєтському урядові протестувати проти т. зв. внутрішнього вмішування в справи Совєтського Союзу та його підлеглих сателітів.

Відомо, що Брежнєв дуже лютився на колишнього президента Картера, коли він написав листа проф. А. Сахарову в справі політичних в'язнів у СССР. Брежнєв назвав це — „грубим" чи „брутальним" вмішуванням американського президента у внутрішні діла Совєтського Союзу. На приказ Москви комуністи по цілому світі, включно з американськими комуністами, оскаржували Картера у „злочині" та ламанні дипломатичних договорів.

Але погляньмо тепер на другий бік медалі і подивімся як заховується Москва у відношенні до Америки, не говорячи вже про інші країни.

Від самого початку існування комуністичної партії ЗСА в 1919 році, американські комуністи були і далі є під строгою контролею Москви. Спершу це був Комінтерн (Комуністичний Інтернаціонал), що його створила Москва, контролював і фінансував совєтський уряд, який давав прикази Москви американським комуністам.

У своєму листі до президента Рузвелта з 16-го листопада 1933 року, комісар закордонних справ СССР Максим Літвінов запевнив Америку, що совєтський уряд „повздержиться від будь-якої явної чи скритої дії, що могла б в будь-якій мірі зашкодити спокоєві, добробутові, публічному ладові чи безпеці ЗСА".

Але на ділі, американські комуністи явно і одверто далі їздили до Москви, де вони отримували докладні інструкції як ширити комунізм в Америці та підготовляти „пролетарську революцію".

Більш того, зараз по визнанні СССР Америкою, Комінтерн зорганізував у ЗСА „Міжнародний Робітничий Орден", який кермував етнічними секціями американської комуністичної партії, включно з дуже активною українською секцією. У 1950 роках Уряд ЗСА розв'язав цю групу, вважаючи її підривною, бож вона діяла на шкоду американської держави.

Навіть по розв'язанні Комінтерну Сталіном в 1943 році, ЦК компартії СССР далі кермував закордонними компартіями, і під сучасну пору, Б. М. Пономарьйов, кандидат в члени Політбюра, кермує комуністичними партіями у некомуністичних країнах, включно з Америкою. Це ж він покликує провідників комуністичної партії Америки на конгреси партії СССР і дає їм інструкції і директиви, як підривати престиж і силу американського Уряду.

Відомо також, що ще 20-го серпня 1918 року Ленін написав відомого листа, п. з. „Лист до американських робітників від Радянської Соціялістичної Республіки Росії", а в 1961 році Хрущов написав „Листа до Американського Народу", який подібно, як лист Леніна поширено в сотках тисяч примірників. Обидва листи мали конкретну мету — підбурювати американський народ проти власного Уряду. І якщо йти за парадоксальними міркуваннями речників совєтського уряду, то виходить, що Ленін і Хрущов „мали право" підбурювати американський народ для підривних актів проти власного уряду, але президент Картер не смів і не мав права писати листа, ґратулюючи проф. Сахарову за його оборону політичних в'язнів у СССР.

Чи Брежнєв і його уряд справді можуть думати, що їхня підривна робота в Америці в минулому і сьогодні не є „грубим вмішуванням" у внутрішні справи Америки?

Якщо так, то хтось, хто займає високий пост в Уряді у Вашінґтоні повинен про це повідомити Брежнєва, щоб цей зрозумів, що, Америку не можна безконечно обдурювати.

А. Власенко-Бойцун

ІЗ КРУГОСВІТНЬОЇ ПОДОРОЖІ ПО ДАЛЕКОМУ СХОДІ

I

Після славістичної конференції у Сан Франсиско, солідно прослухавши всі франкознавчі доповіді, я відлетіла літаком до Японії. Одначе мій „стенд-бай" квиток на переліт вирішив інакше: всі зарезервовані місця на літаку в той час заповнили японські екскурсії на Гавайські острови і мені довелось чекати, коли буде вільне місце. Я цим дуже не переймалась, бо в мене було досить часу, а „стенд-бай квитки не лише дешевші, але дуже вигідні тим, що не треба завжди замовляти місця, і можна затриматись у кожній місцевості, де кому подобається і де приємно можна провести час. Це було моє, уже третє з черги перебування на Гаваях, а погода була добра.

Пролежавши два дні на тепленькому Вайкікі пісочку і налюбувавшись усе ще чистою водою Спокійного океану, третього дня я вирушила автобусом довкола острова Оагу, загально званим „Ді-Бас" ч. 5 до „Ала Моана" базару (Шапінґ Сентер), а там пересіла на „Ді-Бас" в напрямі Канеоге, яким треба їхати чотири години, довкола острова, щоб повернутись назад до „Ала Моана, а за 25 центів назад до Вайкікі, де знаходяться майже всі готелі. Ця автобусова прогулянка коштує лише 25 центів, тоді, коли збірна прогулянка для туристів тією самою дорогою коштує II доляри ! Навчила мене тієї найдешевшої у світі стомилевої подорожі за 25 центів, ірляндка сестра чину Бенедиктів, яка була керівником департаменту чужих мов у Марі коледжі в Бісмарку та любила їздити по світі. Спасибі їй! (Цікаво відмітити, що ціна переїзду в 1965 році була така ж сама як в 1980 році, тобто 25 центів, також з летовища до Вайкікі можна їхати „Ді-Басом" всього за 25 центів.) Дуже приступною для кожного туриста є також тригодинна прогулянка корабликом-поромом, „Сітранзіт" до Перл Гарбору куди я знову поїхала.

Шостого дня мій літак відлітав до Токіо. Я чимало здивувалась, що пасажирами Пан Ам-у були переважно японці, а білих було лише кільканадцять осіб. Моє місце біля вікна було вигідне, а моїми найближчими сусідами були два елегантні японці — батько і син. Під час шістьгодинної подорожі ми почали розмову про поточні політичні події. Погляди моїх супутників були дещо відмінні від моїх, і я відчувала їхню нехіть до американської політики. А коли, не дочувши про що говорив старший пан, я сказала „пардон мі", він з іронією заявив, що всі англосакси не можуть стерпіти чужого акценту. Тоді я вияснила йому, що я не англосакська лейді, а справді не дочула і сама ж маю акцент, бо англійську мову прийшлось мені вивчати уже в зрілому віці, та добре знаю, що англійці зарозумілі з того, що знають лишень одну свою мову, щоправда — світову мову. Тоді я розказала їм, коли і чому приїхала до ЗСА. Оба японці були дуже зацікавлені Україною та обставинами в СССР. Виявилось, що й вони знали дещо про Україну та її географічне й політичне положення. Розмова вив'язалась надзвичайно цікава і приязна. Їх боліла Гірошіма так само, як мене Полтава, але вони були свідомі, що свій надзвичайний промисловий розвиток і добробут завдячують американцям. Старший пан запросив мене, щоб я відвідала Наріту, де їхній рід має готель для японців, що є куди дешевший як американські готелі в Токіо. Я записала собі адресу по-англійському, а він написав мені ще по-японському на всякий випадок.

Наріта — це одна з найбільше консервативних провінцій Японії до війни, а тепер стала туристичною атракцією з огляду на історичні пам'ятки, парки, святиню Шіншоджі, квітники, дерева та природну красу півострова.
Наріта положена всередині японського архіпелагу коло 60 кілометрів від Токіо; зі столицею пов'язана не лише вигідним поїздом, але й автобусами та спеціяльними готелевими лімузинами, що підбирають гостей, які заздалегідь зарезервували кватири.

Колись ціла провінція звалась Нарута, що означає моклаки, непригожі під управу рижу, на яких селяни не могли осягнути вимаганої від них продукції рижу, що привело до конфлікту з місцевою владою, у якій загинув Соґоро Кіючі та вся його родина коло 1652 року. Йому поставлено мавзолей Соґо, в якому відображено 12 сцен із його твердого життя і смерти у воскових фігурах нормальної величини; туди кожного року приходять прочани. Йому також поставлено святиню Соґо Сакура. Страждання селян приспішило проведення каналів і так Наруту переназвано Нарітою, що з черги означає урожайну землю, добру для управи рижу.

Причаливши на міжнародному летовищі Ганеда, віддаленому від Токіо 10 миль, куди можна поїхати автобусом, що коштує 700 єн (коло 2 з половиною долярів, як для дітей, так і дорослих включаючи баґаж). Автобус відходить із летовища що 30 хвилин точно аж до 11 год. вечора, я побігла до телефону, щоб відмовити зарезервовану кімнату, що мені ледве пощастило, бо мала „чекаючий квиток" і тільки останню, тобто наступну ніч мала провести в готелю, Токіо— Гінза, що денно коштував 45 долярів. Полагодила я також запляновану в японській хаті візиту, про яку знала із книжки Я. Рудницького „Доокола світу". Відібравши баґаж, я вклала потрібні речі до малої торби, а більшу здала до баґажівні. Мені пощастило ще захопити чотиригодинну туру по Токіо, що відходила з летовища.

Найновіша Японія

Японія займає тільки 145.709 квадратних миль, тобто всього одну двадцяту території ЗСА, на якій проживає 112 мільйонів людей з найлюднішою столицею у світі. Японія може здивувати кожного туриста не лише своєю цивілізацією, а кожного економіста своєю господарською потугою, але також кожний нарід своєю національною гордістю і плеканням своїх рідних традицій. Японці — діти сходячого сонця і подібно як соняшна енергія кожної весни оживлює природу, так і вони оживили і відбудували свою зруйновану в Другій світовій війні батьківщину і своєю наполегливою працею піднесли її до найбільшого добробуту в історії цієї країни.

Оцей дуалізм модерного і старинного — помітний усюди: яскраві неонові світла на хмарочосах виступають у гострому контрасті із затишним і тихим приватним житлом пересічного японця, подібно як несамовитий рух авт у середмісті сусідує зі спокійними прекрасними парками, городами і квітниками, містками і потічками через кілька хвилин їзди автобусом, нагадуючи традиційну, давню, ще не цивілізовану Японію. Кожний турист дивується, коли взявши туру по столиці, раптом опиняється на селі, тоді знову автобус в'їзджає в місто, щоб показати промислову дільницю. І знову кожний подивляє досконалий плян тури, бо в кількагодинній турі показано чужинцеві старинну японську культуру і найновішу змодернізовану й індустріялізовану Японію.

Уже в минулому столітті Японія була однією з найгустіше заселених країн, тому вони теж майстри у використовуванні простору. Про це можна переконатись, відвідуючи небагату японську родину, а запрошення на домашню візиту дуже легко дістати, треба зголоситись у Японській Національній Туристичній Організації, (представництво якої на летовищі), виповнити відповідну анкету, почекати 10-20 хвилин і можна тоді зразу дістати „запрошення", тобто адресу родини, яка готова показати чужинцеві своє домашнє вогнище, звичайно, другого або третього дня після зголошення.

(Далі буде)

СЕНАТ ЗАТВЕРДИВ НОМІНАЦІЮ ген. Едварда Ровні на становище головного пертрактатора із Совєтським Союзом у справах обмеження стратегічної атомової зброї Рішення Сенату не було несподіванкою, не зважаючи на те, щойого особою довший час займалася Комісія закордонних зв'язків і деякі члени комісії висловлювали критичні думки до ранішої діяльности генерала. Ген. Ровні матиме тепер титул амбасадора ЗСА у справах переговорів з СССР і в такому характері вестиме розмови про роззброєння. Проти цієї номінації протестували часто ліберальні круги ЗСА, які вважали, що буцім то „скрайні" погляди ген. Ровні будуть перешкодою у переговорах ЗСА з Совєтським Союзом.

У ГОРОДІ ІЗРАЇЛЬСЬКОЇ амбасади в Атенах, Греція, вибухнули дві бомби, які не вчинили ніяких більше пошкоджень, ані нікого не ранили. Тільки скло з вибитих вікон легко подряпало одну грекиню, яка в саме той час там перебувала. Після вибуху бомб якийсь чоловік повідомив телефонічно, що це ПВО виконала цей замах і бере за нього відповідальність. Якийсь час пізніше ПВО заявила, що її члени того замаху не виконали й цим самим вона не бере за нього відповідальности. Звертають увагу, що подібний бомбовий замах, але получений з обстрілянням короткою зброєю мав місце 22-го липня у приміщенні подорожного бюра в Атенах. Одначе після замаху 22-го липня Народний фронт звільнення Палестини взяв на себе відповідальність за доконаний замах.

Окружна Управа СУА в Ню Йорку

улаштовує

в неділю, 23-го серпня 1981 року
на оселі „Союзівка" в Кергонксоні, Н. Й.

„ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ"

На який запрошує сердечно усе членство та громадянство.

Автобус від'їде з-під домівки СУА, 108 2-га Авеню, 23-го серпня, о год. 8-ій рано — **точно.** Повернеться того ж дня о год. 6-ій вечора. Оплата за автобус виносить $12.00.

Зголошуватись на автобус до імпрезової референтки п-і Мих. Баран у вечірних годинах, тел. (212) WA 7-8776.

ПРОГРАМА ДНЯ:

— 11-та година рано СЛУЖБА БОЖА в церкві в Кергонксоні, зараз після неї СПІЛЬНИЙ ПОЛУДЕНОК для членок СУА в церковній залі під зарядом 89 Відд. СУА в Кергонксоні, за оплатою $4.00.

— МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА *почнеться о год. 3-ій по пол.*, у великій охолоджуваній залі „Веселки".

1. Хор 89 Від. СУА в Кергонксоні,
2. Смичкове тріо: Оксана Ленець, Володимир Третяк і Маріян Бачинський,
3. Гумореска Евгенії Рубчак,
4. Показ купальних одягів XIX ст. з музичним супроводом.

Програмою вестиме культ.-освітня референтка Окр. Управи, Надя Савчук.

Гості матимуть нагоду брати участь у виграшках та інших несподіванках.

Приїздіть усі, буде весело та приємно. Запрошуємо всіх щиро.

В Польщі відновлено...

(Продовження зі стор. 1)

дуктів від чого страждає населення.

Лєх Валєнса, голова Крайового комітету категорично відкинув на засіданні у Ґданьську урядові закиди, що це, мовляв, „Солідарносьць" винна у створені господарських труднощів. Він заявив, що такою заявою урядові круги не тільки нанесли велику кривду профспілці, але вони також стараються використовувати харчову кризу для того щоб внести двоподіл у проф спілці, чи, як, це він висловився „кинути кістку незгоди". На думку Валєнси головний пертрактатор уряду у переговорах з профспілкою, віцепрем'єр Мєчислав Раковскі, взагалі не цікавиться і не виявляє жадного заінтересування у розв'язці господарських проблем.

„Його не цікавлять справи чи люди мають, що їсти, — заявив Валєнса кореспондентам, — а свою увагу він повністю звертає на здобуття все вищої і вищої влади і впливів не тільки в уряді, але також в партії".

Також інші члени профспілки звертали увагу, що в урядовому комунікаті, який появився після розмов речників вільної профспілки з урядовими чинниками минулого тижня, радше говорити про розбиття „Солідарносьці", як про розв'язку економічних проблем. Там більше говориться про „кон трреволюціонерів", як пром'ясо і харчові продукти, вільше про ідеологію, як про потреби робітництва і селянства.

Учасники наради звернули увагу, що в останньому часі відносини між профспілкою „Солідарносьць" і урядом радше ускладнилися і напружились. Деякі познаки і статті в урядовій пресі вказують, що уряд стосує підступну тактику, хоч на зверх Цьосек, Раковскі й інші офіційні особи кажуть, що уряд зацікавлений полагодженням конфлікту. При тому польська преса стосує тактику тиску на населення.

Наради, очевидно, відбуваються в атмосфері присявности в Польщі совєтсько го маршала Віктора Кулікова і маневрів совєтської фльоти на Балтицькому морі.

СХОДИНИ
НАДГУДСОНСЬКОЇ ОКРУГИ
ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

відбудуться
в НЕДІЛЮ, 16-го СЕРПНЯ 1981 РОКУ
о годині 6-ій по пол.
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
92-96 Фліт вул. Джерзі Ситі, Н. Дж.

Важні організаційні справи, як рівнож Стейтовий День УНСоюзу до обговорення.

Слідуючі Відділи мають взяти участь:
25, 70, 170, 171, 196, 213, 270, 275, 281, 286, 287.

Голова — *Вол. Білик*
Секретар — *Йосиф Зубрицький*

Заслужений ювілей о. крилошанина Я. Шуста

Кожний ювілей — це свого роду підсумок пройденого життя та нагода оцінити своє минуле, а для громади - парафії — це також нагода виявити вдячність за працю, яку для неї виконав її духовний провідник-душпастир.

Таким спонтанним виявом вдячности своєму духовному отцеві був ювілей 50-річчя священства о. крилошанина Ярослава Шуста, що його парафія влаштувала 28-го червня ц.р. Це був одночасно доказ вдячности за понад 30-річну його працю для парафії і громади.

Для відзначення Ювілею свого душпастиря створено окремий комітет, який очолив Т. Сливінський і до якого увійшли ще: Любомир Чубатий, Ярослав Гура, Осип Пендаківський і Ярослава Чубата. Крім того, ще більше осіб, можна сказати вся парафія,працювали над тим, щоб цей ювілей випав якнайкраще, якнайвеличавіше, бо в цей спосіб вони хотіли подякувати отцеві ювілятові та його дружині Олександрі, їхній улюбленій їмості, за повну посвяти і жертвенну працю для них.

Парафія Бриджпорту дала доказ, що вона вміє оцінити жертвенну працю свого пароха - душпастиря. Без перебільшення можуть сказати ті, які ближче знають ювілята та його працю, що було, і є за що бути вдячним.

Отець крилошанин Я. Шуст — це зразок доброго священика - душпастиря і громадянина. Попри свої обов'язки священика - пароха, він працює для своєї громади на всіх відтинках збірного життя. А проте він передусім — добрий душпастир, але рівночасно він також відданий громадянин. Парафія в Бриджпорті завдячує йому своє існування. Він її зорганізував перед 30-ма роками і все, що ця парафія має нині — свою церкву, парафіяльний дім, дім для школи українознавства — це діло трудів о. крил. Шуста.

Як громадянин о. крил. Шуст включився в працю місцевого Відділу УККА. Як пластун від ранньої молодости, він подбав, щоб ця виховна організація нашої молоді також діяла на терені його парафії. Школа українознавства — це також його духова дитина.

Парафіяни Бриджпорту доклали всіх старань, щоб цей ювілей — вияв вдячности, випав якнайкраще. Вони заздалегідь попрохали Владику Василя Лостена, єпископа Стемфорду, щоб прислав окреме благословення для їхнього душпастиря, яке вони помістили в програмі - пропам'ятній книжечці з цієї нагоди. Вони також запросили Владику Василя взяти особисту участь у цих святкуваннях. Владика Кир Василь погодився приїхати і сам з ювілятом, у співслуженні о. крил. Л. Мудрого з Озон Парку, о. дек. П. Огірка з Бостону відправив благодарственну Службу Божу. Дияконував о. диякон Б. Карась з Бруклину. Церква була вщерть переповнена вірними та гостями. В передніх лавках засіла родина о. ювілята та священики. Велике число вірних приступило до Св. Причастя в намірении о. Ярослава.

Після Євангелія проповідь виголосив Владика Василь, який сказав про вагу священика у Христовій церкві та його значення, особливо для нашого народу як на рідних землях, так і на поселеннях.

Після Служби Божої в 6-їй год. відбувся величавий бенкет на пошану ювілята в залі наших братів із Закарпаття в Трумбул. Бенкет відкрив голова Ювілейного комітету Т. Сливінський та попросив Владику провести молитву. Після тосту в честь ювілята провід бенкету перебрав о. шамбелян С. Чомко, парох Ню Гейвену. На програму свята зложились такі точки: танцювальна група „Дніпро" під проводом І. Дмитерко привітала отця ювілята хлібом і сіллю та особливим привітом із рушниками і танцем. Шкільні діти вручили о. ювілятові квіти. Тостмайстер о. шамбелян Чомко виголосив привітальне слово, після чого Х. Сливінська прорецитувала поему „Мій Храм". У дальшій частині мистецької програми слідував спів молодих, які, як казала їхня провідниця Х. Сливінська, відспівали „від серця" для свого опікуна, що їх христив, вінчав і вже їхніх дітей христив, знану пісню „Де згода в семействі". Отець тостмайстер попросив до слова Владику Василя, який висловив признання для о. Шуста за його повсякчасну ревність як душпастиря. Владика згадав із признанням також заслуги їмості, як найближчої помічниці в душпастирській праці ювілята, що викликало бурю оплесків присутніх.

Після слова Владики Василя слідували привіти від Патріярха Блаженнішого Йосифа з Риму, який згадав, крім інших заслуг, також відданість о. ювілята справі Патріярхату; від Митрополита Владики Стефана; від Владки Іннокентія, єпископа Чикаґо; від мітрата о. В. Андрушкова з Коговзу, від Патріярхального Товариства, від мітрата о. М. Бутринського, о. крил. Богдана Смика, від о. Андрія Назаревича з Флориди та шкільного товариша з богословських студій о. проф. Пирога з Філядельфії. Від місцевого УККА відчитав привіт - подяку В. Пелещук. Далі слідували привіти від: Сестрицтва, Союзу Українок, Народного і Братського Союзів, від „Провидіння",хору, Пластприяту, Пласту і УПСО.

Слово від духовенства виголосив о. крил. Любомир Мудрий. Після того слідувала мистецька точка — оперова співачка Марта Андріюк проспівала арію з опери „Катерина" Аркаса і молитву з опери „Запорожець за Дунаєм" муз. Артемовського. Парафіяльний хор під дириґентурою М. Заяця спеціяльно підготовив на це свято: „Зображальний псалом 102" муз. Гнатишина і „Заступнице Милосердна" муз. Сарді. Дует проспівали Х. Сливінська і Кузьо. Від родини промовляв син о. крилошанина, директор банку у Філядельфії, Нестор Шуст. Отець канцлер д-р Петро Скрінковський прочитав текст Грамоти, якою Владика Василь наділив отця ювілята з нагоди цієї радісної події.

Кінцеве слово виголосив сам ювілят. Він коротко переповів свій шлях до священства та опісля деякі маркантні події із священичого життя за цих 50 років праці у Христовому Винограднику. Отець ювілят подякував щиро всім своїм добрим парафіянам, які виявили стільки серця і труду, щоб влаштувати це свято в його пошану.

У час свята почесну службу чинили Лицарі Колюмба, які подарували ювілятові пропам'ятну таблицю.

Це миле,немов свято великої родини, що шанувала свого духовного батька, закінчилося молитвою, після якої ще слідували особисті побажання парафіян і гостей та зустріч з ювілятом.

Отцеві Ювілятові та його помічниці добродійці їмості бажаємо многих і повних Божого благословення літ.

В. Ленцик

На прославу українського імени

Першого серпня минулого року в Домі Української Культури в Бавнд Бруку відбулася нарада духовенства й представників парафій з деканатів Нюйоркського, Нюджерзького і Філядельфійського. Нарада відбулася під проводом о. протопресвітера Степана Біляка, голови Консисторії, у присутності Первоієрарха Української Православної Церкви Блаженнішого Митрополита Мстислава та Архиєпископа Марка.

Основною темою нарад була справа якомога найскоршого закінчення Дому Української Культури та в зв'зку з тим посилення кампанії по збиранні пожертв на фонд будови цього Дому. Всіми присутніми було стверджено, що переведення посиленої збіркової акції є вказаною необхідністю.

Представники деяких парафій відразу здеклярували досить показні суми. Так, наприклад, парафія Вельмингтон, Делавер, де настоятелем є о. Гринишин, зложила 12 тисяч долярів; владика Марко й його родина в пам'ять дорогих їм спочилих-понад чотири тисячі долярів; священик-емерит о. Зазворський - шість тисяч. Були зложені й дещо менші суми, але все одно досить поважні суми. Щоб заохотити парафії до більшої жертвенности на цю шляхетну ціль, вирішено було в порядку рекомендації іншим деканатам, звичайно, після схвалення Митрополитальною Радою, накласти на всі парафії посильний розмет, що усі присутні одноголосно схвалили. Лише один голос при переведенні голосування за розметом прозвучав прикрим дисонансом.

Збудовано цей Дім Української Культури, і на все, що довершене дотепер витрачено вже півтора мільйона долярів, а на остаточне закінчення треба ще мінімум півмільйона долярів. Для національно свідомого й жертвенного суспільства — це сума невелика. Належить тільки усвідомити всім українцям, що цей ДімУкраїнської Культури будується на відзначення знаменної дати 1000-річчя прийняття християнства українським народом. Що цей Дім **Культури будується на хосен нашим нащадкам і то „у время люте", коли жорстокий ворог із півночі в злочинній співпраці з інтернаціональним комунізмом тяжко поневолив Україну та зруйнував тисячі й тисячі** храмів і манастирів, **знищив, попалив старовинні бібліотеки, неоцінимі шедеври національного мистецтва та ще зовсім недосліджені державні й церковні архіви України, щоб тим знівелювати нашу національну окремішність та щоб легше було витворити в Україні особливий гібрід людини, відомий під назвою „гомо совєтікуса".**

За ініціятивою і творчим надхненням Блаженнішого Митрополита Мстислава завершується будова цього чудового Дому Української Культури, **який стане важливим центром для українського суспільства, та пречисто являтиме всім, що український народ, не дивлячись на тяжкі випробовування долі, живе й хоче жити своїм власним державним життям та спроможний творити нові й великі вартості як духовні, так і матеріяльні.**

Треба тільки побачити цей Дім Української Культури, щоб належно усвідомити собі всю грандіозність довершуваного діла на честь і славу українського імени. Однак, з усією рішучістю треба сказати, що це велике і гарне діло не може бути успішно завершено тільки жертвенністю самих нечисленних інтузіястів . На це потрібно жертвенність ширшого загалу свідомого українського громадянства. Кілька тисяч патріотичних родин, що склали б свою цеглину в сумі 100, чи навіть 50 долярів, допомогли б здобути потрібну суму до повного закінчення будови Дому Української Культури в св. Андріївському осередку в Бавнд Бруку, Ню Джерзі.

о. Семен Гаюк

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ Джіммі Картер прийняв у себе у Плейн, Джорджія, президента Єгипту Анвара ель-Садата, який офіційно відвідував З'єднані Стейти Америки і перевів цілий ряд розмов з президентом Роналдом Реґеном і його найближчими співробітниками. Від часу конференції у Кемп Дейвиді між обидвома президентами встановилась атмосфера дружби і вони держать між собою тісний зв'язок. Дж. Картер при тому дещо критикував політику теперішньої Адміністрації щодо підходу до розв'язки палестинської проблеми й інших проблем на Близькому Сході. Садат натомність перестерігав ЗСА перед небезпекою з боку Совєтського Союзу, який, на його думку, „створив дуже небезпечний мілітарний пояс", який простягається від Афганістану до Середущої Африки. Таким чином, на думку Садата, СССР окружив країни Близького Сходу і загрожує їм безпосередньо. Після короткої розмови і перекуски, Садат розмовляв ще з журналістами, які його супроводжали до Джорджії.

ПОЛОЖЕННЯ У БОЛІВІЇ після останнього державного перевороту далі комплікується. У щораз більшій мірі слідні втручання великого південного сусіда Болівії, Аргентини у дальший розвиток подій у Болівії. Головнокомандуюч арґентинських збройних сил генерал Леопольд Ґальтієр по дорозі до Вашінґтону зупинився на летовищі Ля Паз, Болівія, і тут відбув зустріч з військовою хунтою, яка перебрала владу. Прибувши до Вашінґтону він підтримав усіми силами визнання Вашінґтоном нового режиму у Болівії.Вміжчасі генерал Ґарсія Меза офіційно зрезигнував з посту президента Болівії й передав владу в руки хунти. Військова хунта, яка перебрала владу в Болівії, складається з командирів трьох родів збройних сил Болівії. Уряд президента Реґена готовиться визнати хунту, але в першу чергу мусить провести слідство, щоб виявити, наскільки відповідають правді, чи радше є не правдиві доноси, що деякі члени хунти не лише не займаються торгівлею наркотиками, але також їхньою доставою до ЗСА.

Нема то як на Союзівці!

Оселі Українського Народного Союзу в Кетскильських горах біля м. Кергонксон, Н. Й.

КОЖНОЇ П'ЯТНИЦІ
ЗАБАВА *при звуках оркестри* **„Союзівка"**
під кер. **Аліка Худолія**
на бубнах **Дорко Сенчишин**
Конферансьє — **Аня Дидик**

СВЯТО МОЛОДІ
ПРОГРАМА

Субота, 15-го серпня, год. 8:30 веч.
КОНЦЕРТ
Співає **Оксана Тромса, Тома Прутиняк**
фортепіян — **Уляна Пінковська, Оксана Равлюк-Прутиняк**
Год. 10-та веч. — ЗАБАВА
Грає оркестра **„Темпо".**

Неділя, 16-го серпня, год. 3:30
ВІДКРИТТЯ СВЯТА МОЛОДІ
ТАНКИ, СПІВИ, ГУМОР
у виконанні Ансамблю **„Союзівка"**
з участю Місс Союзівки 1981 р. — **Орисі Ганушевської**

Понеділок, 17-го серпня
ЗАБАВА *при звуках оркестри* **„Водограй"**

Середа, 19-го серпня, год. 8:30 веч.
КОНЦЕРТ:
фортепіян, бандура і скрипка
ЗАБАВА

П'ятниця, 21-го серпня
ГОСТИННИЙ ВИСТУП КУРСАНТІВ ТАНЦЮВАЛЬНОГО ТАБОРУ в Ґлен Спей
під проводом
п-і Роми Прийми-Богачевської
ЗАБАВА

Субота, 22-го серпня, год. 8:30 веч.
КОНЦЕРТ
Співають: **Василь Найдан, Ліда Гаврилюк, Стефан Шкафаровський.**
ЗАБАВА
Оркестра **„Каменярі" з Дітройту, Міч.**

Понеділок, 24-го серпня
ЗАБАВА

Середа, 26-го серпня, год. 8:30 веч.
КОНЦЕРТ
Фортепіян, бандура і скрипка.
ЗАБАВА

П'ятниця, 28-го серпня, год. 8:30 веч.
КОНЦЕРТ
Визначних студентів УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНОГО ІНСТИТУТУ
ЗАБАВА

Субота, 29-го серпня, год. 8:30 веч.
КОНЦЕРТ
Музичний Анасамбль „МАЛЬВИ" з Чікаґа, Ілл., Танцювальний Гурток, „ВОЛЯ" з Картерет, Н. Дж.

ДОПОВІДІ І ПРЕЗЕНТАЦІЇ:

Понеділок, 17-го серпня, год. 4-та по пол.
„УКРАЇНСЬКА СКУЛЬПТУРА"
доповідач — **Михайло Черешньовський**

Вівторок, 18-го серпня, год. 8:00 веч.
„ПОЯСНЕННЯ ҐРАФІЧНИХ ПРОЦЕСІВ"
доповідач — **Аркадія Оленська-Петришин**

Вівторок 18-го, четвер 20-го, п'ятниця 21-го серпня, о год. 11-ій перед полуднем.
„СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА: ЇЇ ВПЛИВ НА УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО І СУСПІЛЬСТВО".
доповідач — **Оксана Бакум**

Середа, 19-го серпня, год. 4:00 по пол.
„УКРАЇНСЬКІ ТЕКСТИЛЬНІ ВИРОБИ"
доповідач — **Анна Пащак-Денисик**

П'ятниця, 21-го серпня, год. 4:00 по пол.
Висвітлення фільмів
"THE STRONGEST MAN IN THE WORLD" і "STREETCAR".
доповідач — **фільмовий продуцент — Галя Кучмій**

Понеділок, 24-го серпня, год. 4:00 по пол.
„ТВОРИ МИХАЙЛА МОРОЗА"
доповідач — **проф. Ярослав Лешко**

Вівторок, 25-го серпня, год. 8:00-ма веч.
„ФЕСТИВАЛЬ ФІЛЬМІВ ПРОДУЦЕНТА СЛАВКА НОВИЦЬКОГО"
доповідач — **Славко Новицький.**

Середа, 26-го серпня, год. 4:00-та по пол.
„УКРАЇНСЬКИЙ ЛЯЛЬКОВИЙ ТЕАТР"
доповідач — **Соня Ґураль.**

Четвер, 27-го серпня, год. 4:00 по пол.
„ДЕРЕВОРІЗИ"
доповідач — **Яків Гніздовський**

ВИСТАВКА МОЛОДИХ МИСТЦІВ

Неділя, 16-23-го серпня
Вікторія Варварів, Анна Пащак-Денисик, Олег Денисик, Христина Чура, Лариса Мартинюк, Катерина Шміндак.

Неділя, 23-29-го серпня
Дора Ольшанівська, Катерина Слабодух, Петро Цюпка, Мотря Тимків

ПАНЕЛЬ:

Неділя, 16-го серпня, год. 8:00 веч.
Тема:
„РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА У ВІЛЬНОМУ СВІТІ"

Неділя, 23-го серпня, год. 8:00-ма веч.
Теми:
1) „УКРАЇНСЬКА КЛЯСИЧНА МУЗИКА"
модератор — **Андрій Добрянський**
2) „РОЗВИТОК СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ".

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ
НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ
якщо попередні рахунки
НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів в тій справі не будеться відписувати.

Невимовно засмучені повідомляємо Всечесних Отців Душпастирів, колишніх Побожних Парафіян спочилого і Вірних доброї волі, що в понеділок, 3-го серпня 1981 р. в лікарні в Балтімор, проживаючи на пенсії спочив у Бозі

Отець Митрофорний Протоієрей
ВАСИЛЬ УМАНЕЦЬ

Після 39-ти років відданої служби на Церковному Винограднику Української Православної Церкви.

ПОХОРОННІ СЛУЖБИ БОЖІ — відправлено в українській православній Церкві Св. Михаїла в Балтімор Тлінки сл. п. о. Василя, — щирого українського патріота і заслуженого душпастиря Української Православної Церкви в ЗСА похоронено на вічний спочинок поруч Його невіджалуваної Дружини-Добродійки на цвинтарі в Міннеаполіс.

Вічна Йому Пам'ять нехай буде із роду і до роду!

ОТЕЦЬ НАСТОЯТЕЛЬ І ПАРАФІЯЛЬНА УПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ СВ. АРХИСТРАТИГА МИХАЇЛА
в Балтімор, Меріленд

Вступайте в члени УНС!

Перед вирішними...

(Продовження зі стор. 2)

гого суспільнополітичного моделю, який вони для милозвучности називають демократичним централізмом. Зламати принцип совєтського демократичного централізму — це зламати хребет совєтизмові. Знають про це всі керівні члени КПСС, починаючи Брежнєвом, а кінчаючи останнім членом ЦК КПСС.

Найновіші газети, які прийшли летунською поштою з Польщі принесли урядовий проєкт виходу з існуючої кризи. Проєкт цей уточнює технічну сторінку того виходу, ідентифікує в засаді правильно, що мусить бути зроблено, але надиво зовсім не згадує про ролю суспільства у його виконанні. Солідарности уряду з народом, усвідомлення тієї потреби зовсім у тому проєкті немає. У моменті, коли прийшов час на межові зусилля, починаються нові суспільні конвульсії, страйки, походи, протести. А це заповідає дальші ферменти і конфлікти. Каня і Ярузельскі ще не дозріли до справжнього перелому, до радикальних змін, до нового початку.

ПРАВДА ПРО ПОХОРОН...

(Продовження зі стор. 2)

листопада, зараз по полудні, щоб можна було скінчити перед годиною затемнення, так бо зарядила совєтська поліція..."

Отже, в документах Постулятури немає ніякої згадки про участь у похоронах Митрополита Андрея світських чи духовних московських достойників. А звідки взялись неправдиві інформації? Отже в щоденнику „Краківські Вісті" ч. 293, з 24 грудня 1944 року появилася новинка п. з. „Використовують навіть популярність Митрополита", в якій між іншим, читаємо, „що похорон Митрополита відбувся на державний кошт. У день похорону з'явився у Львові сам голова совнаркому з Києва Нікіта Хрущов...з вінком від Сталіна". А далі читаємо: „На похороні виголосив промову один большевицький достойник, в якій назвав Митрополита найбільшим українцем після Тараса Шевченка", та що „на похорон прибули також кільканадцять православних єпископів з України і Росії так, що всіх церковних достойників у митрах начислювалося на похороні до 30".

І так за „Краківськими Вістями" помістили оту фальшиву інформацію поважні наші автори в своїх публікаціях, як, наприклад — д-р Степан Баран, д-р Григорій Прокопчук у своїй книжці в німецькій мові, з якої, мабуть, і взяв неправдиві інформації про похорон нашого Митрополита Гансякоб Штелє у своїй книжці про „Східню політику Ватикану", яку зреферував на сторінках „Свободи" д-р Роман С. Голіят. А втім, ота невірна інформація з „Краківських Вістей" перестерігає нас усіх, як обережно слід ставитись до всіляких сенсаційних вісток. Вкінці треба ствердити, що похорон Митрополита Андрея Шептицького відбувся без „парад", але гідно, достойно і величаво.

Василь Качмар

Гантер, Н. Й.

Ю. Савчак і З. Снилик вийшли переможцями у подвійних грах

(Закінчення зі стор. 1)



Фіналісти у групі мішаних пар (зліва): Таня Савчак, Адріян Кутко, Катруся Таращук і Марко Дицьо.

з уваги на контузію рамена.

У групі мішаних пар перше місце здобула пара Таня Савчак-А.Кутко, перемагаючи пару Катруся Таращук-Марко Дицьо, 6-3, 7-6. До фіналу добились ці пари перемогами над парами Арета Ракоча — Юрій Цікало (6-2, 6-2) і Ліда Савчак — К. Чорній (8-6).

У змаганнях за третє місце поміж цими двома парами перемогли А.Ракоча — Ю.Цікало 6-4, 3-6, 6-3.

У групі юнаків, пара Роман Кручовий — Роман Цікало перемогли у фіналі пару Юрій і Орест Цікали вислідом 4-6, 6-2, 6-3. Третє місце здобули брати Марко і Ігор Надбережні, перемагаючи пару Андрій Волошко — Зенон Мельник, 8-0 у „про-сеті".

Нагороди вручили фіналістам управитель Союзівки Володимир Квас, Аня Дидик та присутні на оселі в неділю гості — асемблімен Майкл Гоблок, який є українського роду, і асистентка конґресмена Меттю МекГю, Еленор Бравн. Турніром провадила комісія в складі: Р.Ракочий, ст., Ярослав Рубель, Ю.Савчак і З. Снилик.

Наступний турнір на Союзівці — це крайові чемпіонати УСЦАК у всіх вікових групах. Комісія пригадує, що до цього турніру слід реєструватися до 26-го серпня, висилаючи оплату і виповнений в оголошеннях в „Свободі" чи „Українському Тижневику" блянкет до Ані Дидик на Союзівці.

ВЕСЕЛИЙ ВЕЧІР У ҐЛЕН СПЕЙ

Ґлен Спей, Н.Й. — В суботу, 15-го серпня ц.р., о год. 8-ій вечора на Оселі УБСоюзу „Верховина" драматичний гурток при Громадській раді українського села влаштовує Веселий вечір. Виступатимуть відомі артисти з України: Евеліна Белюць, Марійка Кудрин, Олексій Журба і піяніст-композитор Леонід Вербицький. Також братимуть участь актори місцевого драматичного гуртка. Після програми буде танцювальна забава під звуки оркестри Богдана Гірняка.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ
16-го СЕРПНЯ 1981 Р.

Пассейк, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-го Відділу УНС відбудуться о годині 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Hope Ave. Просимо всіх членів взяти участь у „Союзовому Дні", який відбудеться в неділю, 23-го серпня в Бавнд Бруку, Н. Дж

В. Марущак, рек. секр.